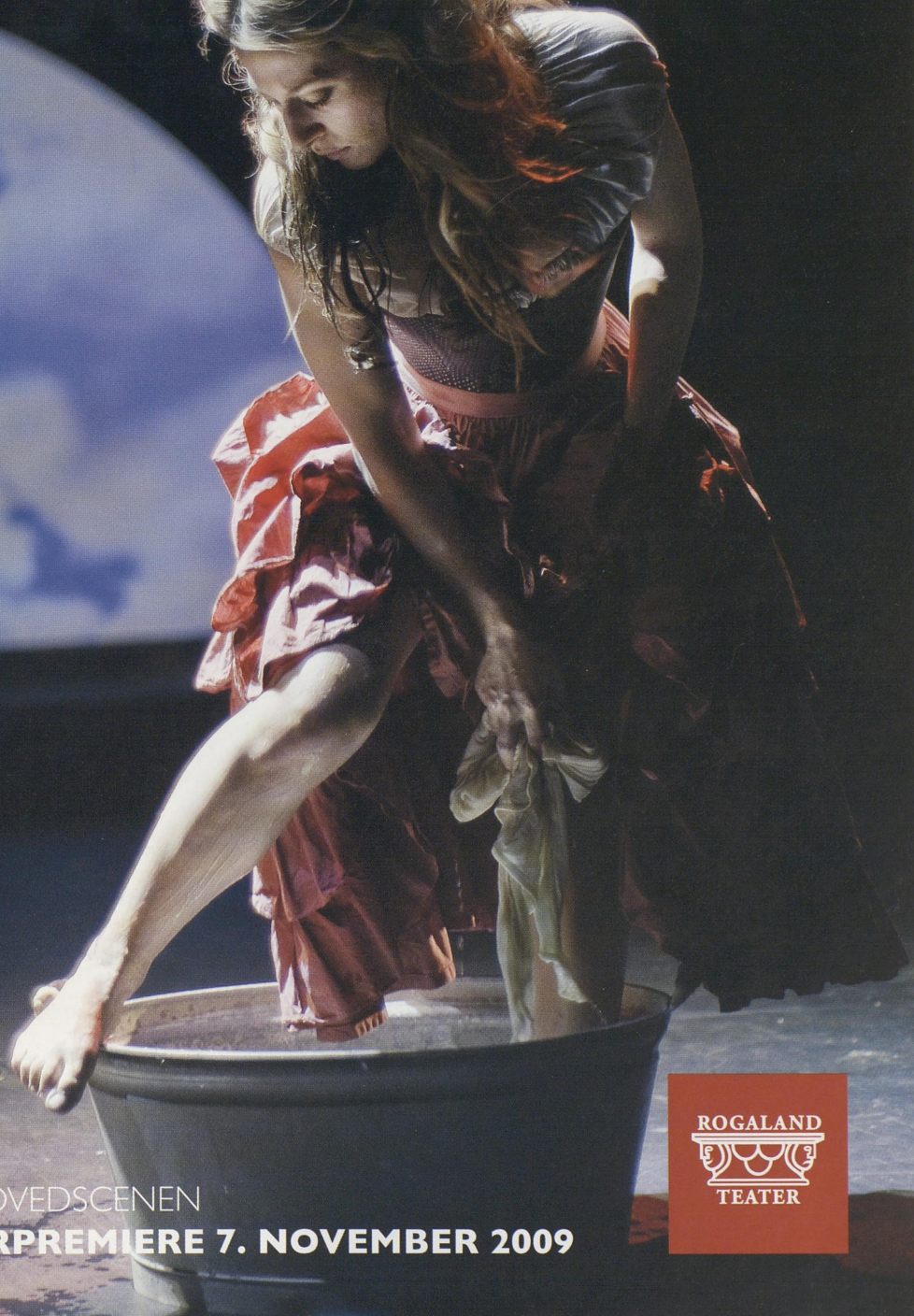

SLADDER!

BASERT PÅ HAMSUNS/KONERNE VED VANDPOSTEN

HOVEDSCENEN

URPREMIERE 7. NOVEMBER 2009

ROGALAND

TEATER

Kjære publikum

Konerne ved vandposten er Knut Hamsuns minst leste roman. Den er en frodig og ram reise inn i en bybefolknings sammensatte skikkelser; skrevet med allviterens sursøte glede over hva menneskene takler av motgang, løgn, statusfall,

personlighetsforstyrrelser; håp, gleder; drap og lyster. Fortellingen er et stort og presist vev av episoder med enkeltfigurer som krysser hverandres stier og dermed danner nye .

Hamsuns ironiske, men varme blikk for krøplinger og tilsynelatende velfungerende borgere bryter i denne romanen med det jeg forestiller meg var samtidens forventning om at Hamsun skulle fortsette sin diktning der *Markens grøde* sluttet, at han skulle videreføre sin hyllest til det ukuelige og sterke mennesket, Isaak Sellanrå som i pakt med naturen bryter nytt land. På mange måter gjør Hamsun nettopp det, bare med andre grep. I *Konerne ved vandposten* følger vi bl.a. den vanføre og skrittsskadde Oliver; en sterk livsløgner

som dikter og derfor behersker sin natur; en nybrottsmann i det karrigste jordsmonn, en som tåler og overlever småbyens nedrige og nødvendige sladder. Romanen setter opp småbyens ulike størrelser så vi kan gjenkjenne våre egne tilbøyeligheter og skavanker; skrevet uten pekefingermoral.

Hamsun viser fram menneskenes mangesidigheter med nærmest teatraliske litterære virkemidler; tydelige situasjoner; konsise dialoger; overraskende vendinger; humor og groteske handlinger. Vi mener oss invitert til å gjøre teater ut ifra denne teksten, fordi dikterens blikk på sine figurer er overbærende og lekent, fordi Hamsuns humane humor inspirerer til sceniske forsøk på å dikte videre i et annet format - teatrets.

Arne Nøst

Arne Nøst
Teatersjef

Hamsuns

Humanistiske prosjekt

Av Morten Kjerstad

"Åa den lille Maurtue! Alle Mennesker er optat med sit, de krysser hverandres Veier, de puffer hverandre tilside, stundom gaar de over hverandre. Det kan ikke være anderledes, stundom gaar de over hverandre ..."

Konerne ved Vandposten kan leses som et utsnitt av en hvilken som helst by, et hvilket som helst liv, i hvilken som helst tid: Velkommen til en reise med matros Oliver Andersen ved roret! – det er en reise i kjærlighet, sjalusi, lidenskap, død og skandaler: Byen dundrer av dans og musikk, dundrer av kaffe, latter og søte bakebrød. Byen har et driftig utvalg av mennesker, og alle spiller de en viktig rolle i den eventyrlige fortellingen om Oliver, matrosen, som spiller ekstra godt etter menneskenes noter fordi han en gang fikk en trantønne i fanget. Oliver benytter seg av de samme strategier som resten av byen: sannhet og bravade, skryt, gudelighet og nødløgn. Menneskene sladrer og menneskene elsker. I byen fødes barn med blå øyne og barn med brune øyne. Og dersom Olivers liv og farskap viser seg å være basert på en løgn, er hans

kjærlighet til sine barn ikke av den grunn mindre ekte og sann – hans sønner og døtre blir også mennesker.

"Lat de andre om det at være mere end de er!"

Mange av romanens typer og figurer vil gjerne være mer enn de er: Sladder er et av verktøyene for å holde makt og status i balanse, men også en av årsakene til fall og ubalanse. Byens prest er så godt som ikke tilstedeværende, de er alle blottstilt for gud eller guddommen – og kirkens funksjon som menneskenes samlingspunkt overlates i stor grad til vannposten og dansesalen.

Byens beboere er karikerte uten å være stereotypier, se der er konsul Johnsen med rikmannsmage, og der er doktoren som bekjenner seg til naturens lovmessighet og den humane genetikk. Men alle er de beskrevet uten forakt og fordømmelse. De framstilles med lun ironi, med humor og håp. Selv den mest ille tilredte av byens borgere, Olaus på Vangen, han uttaler

gjør det samfunnet som helhet oftest velger å fortie – også han er en del av Hamsuns medmenneskelige overbygg: "Å være *Enhåndet er den Lykke ikke å være uten Hænder. Den Lykke er det.*"

Forfatteren Hamsuns store styrke er beskrivelser og sammenstillinger av menneskers indre og ytre natur. Et like viktig særtrekk ved hans forfatterskap er den oppriktighet han legger i hver enkelt situasjon og i hver en person. Noe av forklaringen på hvorfor vi opplever tekstene hans som levende og tilstedeværende er at Hamsun ikke forteller historier; han viser dem. Hamsun våger å vise menneskets hele spenn og kompleksitet – med menneskene og deres møter i sentrum avdekker han på samme tid samfunnets natur og nødvendighet. I *Konerne ved Vandposten* vises også sladderens spenn og kompleksitet, sladderens natur og nødvendighet.

"Morn kunde fortælle ham et og andet fra Byen, hun hørte mere end han, opfanget smaa Ord paa Gaten og ved Vandposten, Sladder, Hændelser, Løgn og Sandhet, hun gjemte det og bar det med hjem. Stundom laa det bare i hendes Hode og blev til intet, men stundom kom en liten tilfældig Viden til Nytte."

Sladder er en metode i kunsten å kommunisere, en uforanderlig bestanddel av ethvert samfunn. Sladdereren er en del av menneskenes natur; en ikke uvesentlig side ved vår selvpopholdelsesdrift. Sladder kan benyttes som strategi for å oppnå noe, og den er en nødvendighet for å finne ut av hvor i det sosiale landskapet vi befinner oss. Gjennom sladder uttrykker vi meninger og formidler informasjon.

"Nu er alt kommet for en Dag, Kunstverket er avdækket, Kunstneren avsløret, Doktorens Pike har hørt de unævneligste Ting ved Vandposten, Petra hadde hat Besøk av Maanen og faat Barn av det, hih!"

Onsdinnet sladder kan være sårende, ødeleggende og direkte skadelig, men la oss ikke snakke om det. La oss heller sladre litt om Hamsun – vi vet hvordan han så ut, Knut Hamsun, gjennom fotografier og malerier – vi

mener å vite litt om hva han skrev, hva han mente. Og vi mener å vite ikke aldri så lite om hans karakteregenskaper også – gårdbrukeren som mente at det var best å beskjære trærne om høsten for at intet liv skulle lide unødige om våren, kunstneren som resolutt gikk ut og slo i hjel en høne som klukket utenfor dikterstuen, popstjernen som tjente mer enn femti årslønninger på sin kritikerklatete sladderroman ...

"Karakteregenskaper! Fra jeg begynte tror jeg ikke det finnes i hele min produksjon en person med en slik hel, rettlinjert herskende evne. De er alle uten såkalt 'karakter', de er splittet og oppstykket, ikke gode og ikke onde, men begge deler, nyanserte, skiftende i sitt sinn og i sine handlinger. Og slik er utvilsomt jeg selv."

Og slik er utvilsomt også menneskene i *Konerne ved Vandposten*. *Konerne ved Vandposten* er etter min mening Hamsuns beste og viktigste tekst. Mye av grunnen til dette ligger i at den unnlater å sette to streker under svaret, det hele er opp til leseren, til seeren. Romanen er livsbejænde, tematisk universell og av særdeles høy litterær kvalitet. Karakterene og situasjonene beskrives med stor kjærlighet, med dybde og forståelse. Syntaksen i språket forfører uten å forlede – det som tilsynelatende kan virke som sladder og baktale, har gjerne en dypere mening og funksjon. Romanen balanserer ulike lag av ironi på en utsøkt måte og understreker sine tematikker gjennom valg av språk, motiv, personer, handling og fabel.

Historien forsterkes gjennom det som fortelles og gjennom det som unnlates; romanen er en tidløs kommentar til det felleskapet det er å være menneske. Den forteller at alt som er endelig også er foranderlig – selv om menneskene bare gjør uendelige små fremskritt for hver generasjon. Og der den unnlater å dømme, åpenbarer den håp og løsninger. *Konerne ved Vandposten* er et episk apropos om tilgivelse.

"Et lys brænder stille i staken. Dørene åpnes, og lyset går ut. Hvem har skylden? Hvad for en skyld?"

Danselærer med stil

Morten Abel spiller danselærer i stykket. Ikke nok med det, han skal i tillegg lære dem å danse til sin egen musikk. Vi får være flue på veggen i dansetimen...

Av Ingrid Milde

Morten er en av de angivelig få som har lest Hamsuns *Konerne ved vandposten* som Yngve Sundvors stykke, *Sladder!* er basert på.

– Jeg har alltid vært opptatt av Hamsun og kjenner godt hans univers, kjenner hans humor og hans liv. Så jeg laget egentlig musikken uten å tenke på noen form eller stil. – Jeg bare lagde musikk som jeg synes var fin. Jeg tenkte jo selvfølgelig på at det var for teater og hadde teater og filmsituasjoner i hodet under arbeidet, sier Morten. Men jeg prøvde å la meg påvirke minst mulig før jeg laget musikken, jeg laget mange lydfiler; noen på 20 sekunder; andre på 10 minutter. – Så det var veldig kjekt da vi begynte prøvene, det å sette forskjellige musikktema til forskjellige scener i stykket. Det var veldig gøy, og jeg tror det fungerer veldig bra.

– Kan det høres tydelig at det er du som har laget musikken?

– Ikke alltid, men innemellom er det noen låter med vokal, og med en gang "han" åpner munnen, kan du høre det, forklarer Morten. – Jeg håper ellers at det ikke er altfor tydelig signatur på musikken, men at det kan oppleves litt annerledes enn det jeg vanligvis gjør. Det tror jeg at jeg har lykkes med.

– Hvordan er det å spille danselærer?

– Ja, det er jo utrolig gøy! Det er fantastisk å få hoppe rundt her og koordinere seg sammen med andre. Og så lærer du litt dansetriks, da, og det er veldig kjekt.

Morten Abel presenterer rollefiguren:

– Musikken og kunsten kommer til byen via danselæreren. Han har vært ute og reist i flere år i mange land og bringer kulturell dannelse til småbyen. Min oppgave blir derfor å lære dem å spille piano, tegne og male, danse og synge.

– Jeg kommer tilbake til hjembyen min etter mange år og ser at byen trenger kultur, og at jeg er den som kan bidra med dette.

– Er du spent foran premieren?

– Ja, jeg er veldig spent, men så har jeg aldri tidligere vært med på et prosjekt hvor alle detaljer blir gjennomgått så grundig. Så når vi kommer til premieredagen er nok alt på plass.

– Men spent er jeg, selvfølgelig.

Svett danseprøve

Musikken gjaller i veggene og svette kropper jobber intenst med koordinasjon og rytme. Cato Skimten Storengen er ivrig på dansegulvet.

Av Ingrid Milde

– Jeg har danset mye til Morten Abels musikk i min tid, men nå får jeg endelig lov til å danse til Morten Abels musikk innenfor arbeidstiden! I tillegg får jeg danse sammen med Morten, og da blir jo alt perfekt. Det er god stemning på prøven.

– Det er stor stas for oss, og jeg tror at Morten syns det er veldig gøy å være sammen med oss også, mener Cato, som skryter av at Morten er veldig dedikert, interessert; han er kort sagt "on the spot".

– Jeg tror dette kan bli veldig bra, mener han. Morten har også laget musikken til stykket, masse fin musikk. Så nå håper jeg at vi skuespillere, regien og det hele kan bli like bra og kan løfte oss sammen til et univers som blir veldig godt.

– Det er veldig god energi i prøvelokalet nå. Alle er med, og vi har følelsen av at vi er med på å skape noe spesielt som både kan bli morsomt, litt trist, sårt, noe å tenke på. Jeg tror at når vi har premiere har vi en knallforestilling som ingen må gå glipp av!

– Du spiller hovedrollen som Oliver, det er vel en utfordrende rolle?

– Oliver blir utsatt for en ulykke, han er til sjøs og kommer hjem igjen skadet. Selve omfanget av skadene er ikke godt å si før mot slutten av forestillingen, men det synlige beviset er at Oliver bruker krykke og har trefot.

– Utfordringen blir å gå med krykke og trefot, jeg må trene meg opp så det ikke skal gå utover ryggen.

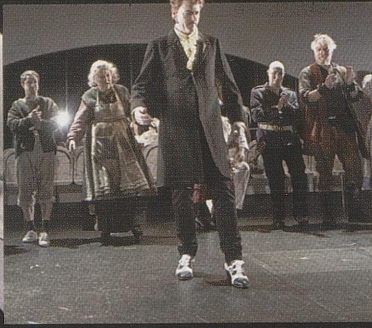
– Jeg får veldig god hjelp av alle, så jeg tror det kommer til å gå bra.

Utfordringer til tross, Cato er veldig engasjert i oppgaven: – Det er ekstra gøy å spille folk med lyter og skavanker slik at jeg tror på det selv også. I tillegg skal jeg etterhvert bli veldig svær.

– Nå er jeg jo forholdsvis stor i utgangspunktet, men kommer til å ende opp i hvertfall dobbelt så stor; kanskje tre ganger så stor!

Han flirer: – Publikum skal være utrolig glad for at de slipper å komme helt nær; for det kan bli ganske svett inni der – og det kan bli en veldig stygg opplevelse!

Hamsun

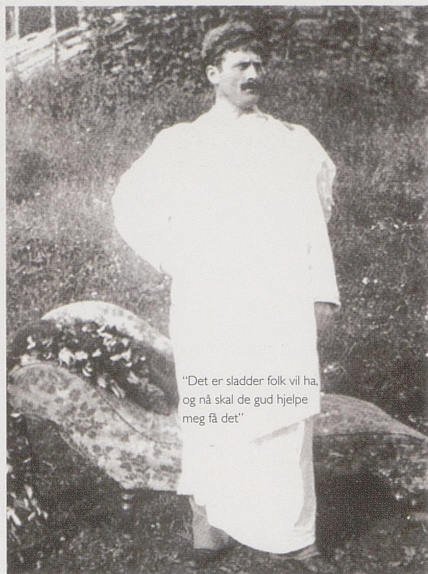
og konerne

Av Morten Kjerstad

Knut Hamsun utga *Konerne ved Vandposten* i 1920. Hans mest omtalte romaner er *Sult* (1890), *Mysterier* (1892), *Pan* (1894), *Victoria* (1898), *Markens Grøde* (1917) som han også mottok Nobelprisen i litteratur for; trilogien om August (1927-33) og *Paa gjengrodde Stier* (1949). Hamsun er mindre kjent for verker som *Den Gaadefulde* (1877), *Et Gjensyn og Bjørger* (begge 1878). Hamsun har i tillegg til sine kvart hundrede romaner også utgitt 3 novellesamlinger, 6 skuespill, diktsamling, foredrag, reisebrev, artikler og pamfletter. Hamsuns brev er samlet i et syvbindsverk.

Konerne ved Vandposten er kanskje den minst omtalte av Hamsuns romaner. En av grunnene til dette er at boken ble utgitt bare dager før kunngjøringen av Hamsun som Nobelprisvinner. Men også på grunn av datidens anmeldere har den urettmessig havnet i et slags skyggeland – de var sjokkerte og skuffet; de kalte den ekkel, mørk og full av kjerringsladder; noe som har medført at når *Konerne ved Vandposten* i nyere tid omtales, er det gjerne i ordelag som peker mot at dette ikke er blant Hamsuns beste romaner, at den er misantropisk, og at karakterene skildres uten varme og på armlengdes avstand. Dette medfører ikke riktighet og er en overflatisk og forutinntatt lesning av verket.

Maxim Gorkij er en av mange forfattere som har gitt uttrykk for at de står i gjeld til Hamsuns forfatterskap. Gorkij mente at det ikke fantes noen som kunne sidestilles med Hamsun hva skaperkraft angår. Videre hevdet han at det ville være formålsløst å forsøke seg på å utforske hva Knut Hamsun egentlig mener: "Hans filosofiske funderinger savner fuldstændig pedagogiske tendenser; hans tanke er ikke underkastet noget moralsk dogme, nogen social hypotese. Hans tanke er fri som et ideal."

Thomas Mann, som mottok Nobelprisen i litteratur i 1929, påpeker i en av sine artikler at *Konerne ved Vandposten* er et mesterverk, og han kritiserte samtidig anmelderne for ikke å ha forstått hva romanen faktisk handler om. Thomas Mann mente at romanen handler om kunst – om livet som kunst, noe som innbefatter sladder, nødløgn og illusjonen som en nødvendig del av livet – av det å overleve, det å overleve godt.

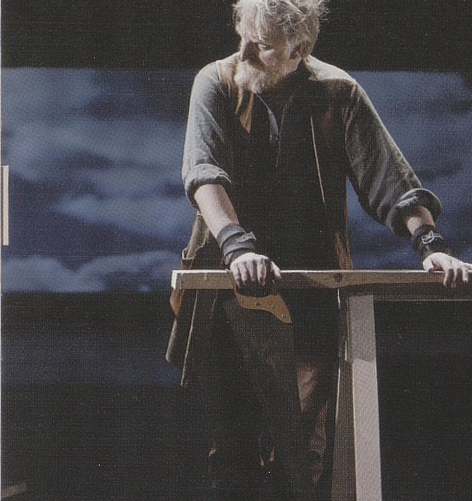
New York Times kommenterte i en leder at *Konerne ved Vandposten* beviste at Nobelprisen var berettiget. Hamsun lærte meg å skrive, sa Ernest Hemingway, Sigurd Hoel mente at det aldri har oppstått et rikere utrustet menneske i Norge – Albert Einstein sa: "Jeg anser ham for å være et av tidens største mennesker."

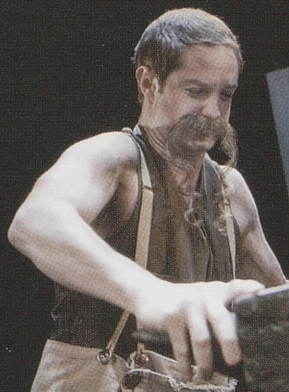

Yngve Sundvor (Regissør) er utdannet ved det russiske akademiet for scenekunst, GITIS, i Moskva. Han har laget et 40-talls produksjoner i inn- og utland. Oppsetninger i utvalg: *Kong Lear*, *Et dukkehjem* (Den Nationale Scene), *10 bud* (Teater Ibsen), *Bøddelen*, *Ingen skriv til obersten* (Det Norske Teatret). Yngve Sundvor har flere ganger bearbeidet og iscenesatt Knut Hamsuns tekster: Hans oppsetning av *Sult* på Nationaltheatret fikk teaterkritikernes hederspris i 1999 og vant Heddaprisen for beste regi samme år. I 2009 er han også aktuell med *Hamsuns gate*, en samproduksjon mellom Riksteatret og Nationaltheatret, basert på Hamsuns noveller. Han har bemerket seg gjennom dramatiseringer av verk som *Markens Grøde* og *Mesteren og Margarita*, sistnevnte på Rogaland Teater og ikke minst for kritikerroste *Pan* på Hålogaland Teater.

Arne Nøst (Scenograf) fra Molde er norsk maler, grafiker, illustratør, scenograf, musiker og fra 01.01.09, teatersjef ved Rogaland Teater. Utdannet ved kunstakademiet i Trondheim (1982-85) og Statens kunstakademi i Oslo (1985-89). Nøst har vært fast tegner for Dagbladets kultursider siden 1988 og har illustrert en rekke bøker. Han har også markert seg med et betydelig virke som scenograf på nærmere 40 forestillinger: August 2009 ble han Heddanominert for scenografien på *Pan* Hålogaland Teater/Riks-teatret (2008-2009). På Rogaland Teater har Nøst bla. hatt scenografien på *Mesteren og Margarita* (2005), *Frøken Julie* (2006) og *Pinocchio* Aske (2006) og nå i høst scenografi på *Stones in his pockets* og *Sladder*.

Morten Abel (Komponist) fikk sitt gjennombrudd med bandet *Mods* på begynnelsen av 80-tallet, startet bandet *The September When* for så å være frontfigur i bandet *Peltz* en tid før han i 1997 ga ut sitt første soloalbum *Snowboy*. Siden kom *Here We Go Then, You And I, I'll Come Back And Love You Forever, Being Everything, Knowing Nothing and Some Of Us Will Make It*. Abel har også medvirket i to spillefilmer; *Hodet over vannet* og *Alt for Egil*. Denne høsten debutterer han som komponist og skuespiller ved Rogaland Teater.

Ingrid Nylander (Kostymedesigner) har hovedfag i kostymedesign ved Statens håndverks- og kunstindustriskole i Oslo. Hun har siden 1991 vært ansvarlig for kostymedesign for en rekke teateroppsetninger. På Oslo Nye Teater tegnet hun samtlige av de 160 overdådige og glitrende kostymene til suksessen *La Cage aux Folles*, noe som gav henne en Heddapris i 2004. Ved Rogaland Teater har hun tidligere vært kostymedesigner for Molières *Den gjerrige*, Bulgakovs *Mesteren og Margarita*, Tolstojs *Anna Karenina* og Renberg/Ottesens *Det tusende hjertet*.

Morten Kjerstad (Dramaturg) født 31. mars 1975. Nordlandstrompet og tjuvfisker, skyter gjerne en måse i godt lag. Utdannet innen litteraturvitenskap, med lett overvekt på dramatik og filosofi. Yrkeserfaring: fisker, bonde, nesten butikksjef, dopapirselger, musiker, miljøterapeut, stuer, lyddesigner m.m. Forfatterstudiet Utlø 08-09. Har jobbet med Sundvor og Hamsun før: Liker det. "A lot".

Eva Lindgren (Maskør) har eksamen fra Dramatiske Instituttet (DI) og ble ansatt på Stockholms Stadsteater, hvor første stykke var *Otto Ragenborn* (1977). Hun er også parykkmaker, scenograf og har undervist mye, bl. a. på DI. Lindgren har vært maskør for frie grupper, for reklamefoto og film. Hun har også skrevet bok: *Smink och Mask, boken om teatermaskering* (1986) og utviklet en cd-rom med tittelen *Teatermask, den moderna människans mask*. Lindgren har siden tatt utdanning innen maleri, kobbergravikk, foto, digital videredigering og sist multimedia-produksjonsutdanning på ABL Grafomedia.

Cato Skimten Storengen (Oliver) gikk ut av Statens Teaterhøgskole i 2004. Ved Rogaland Teater vil vi spesielt nevne rollene i *Mesteren og Margarita*, *Carmen*, *Drømmere*, *Reisen til Julestjernen*, *Cooking with Elvis* og *Stormen*. Høsten 2007 spilte han i *The Rocky Horror Show* på Nordland Teater og ble nominert til Hedda-prisen 2008. Høsten 2008 var han å se i TV2 sin storsatsing *Hvaler*.

Sally Nilsson (Olivers mor og Maren Salt) kan denne sesongen feire 40 år som skuespiller ved Rogaland Teater. Hun har spilt *Maktå på stræen* hele fire ganger og *Gudlabarnet te na mor* tre ganger. Forøvrig har hun mange varierte roller å se tilbake på. Bl.a. Meg i Pinters *Fødseldøgsselskapet*, Winnie i Becketts *Glade dager*, Linda i *En handelsreisendes død* av Arthur Miller og ikke å forglemme Shirley i *Shirley Valentine* av Willy Russel. Nilsson har også medvirket i film, tv, revy og utespel.

Pia Tjelta (Petra) ble uteksaminert fra Statens Teaterhøgskole KHIO i 2006. Hun har spilt i filmer som *Mongoland*, *Buddy*, *Kvinnen i mitt liv*, *Mars og Venus*, *5 løgner*, *Lønsi* og Varg Veum filmen – *Falne engler*. Av TV- produksjoner kan vi nevne *Hunter 2*, *Hombres* og sist TV2- suksessen *En god nummer 2*. Hun startet sin profesjonelle teaterkarriere på Det Norske Teatret, hvor hun bl.a. medvirket i *Fyrverkerimakers datter*, *Tvillingar* og *Få meg på for faen*. I 2008 spilte hun tittelrollen *Elektra* på Oslo Nye Teater før hun spilte Fantine i *Les Miserable* våren 2009.

Per Kjerstad (Konsul Johnsen, Scheldrup, Frank, Abel og Constance) avsluttet sin utdanning ved Statens Teaterhøgskole i 2007. Han har blant annet medvirket i *Romeo og Julie* og *Et annet dukkehjem*. Kjerstad har medvirket i spillefilmene *Falne Engler* og *Fatso*. I fjor spilte han Løytnant Glahn i *Pan* som han for øvrig ble nominert til Hedda-prisen for.

Kathrine Fagerland (Konsulens kone og Fia) er fra Stavanger og utdannet ved The Russian Academy of Theater Arts, GITIS, Scandinavia (2001-2004). Fagerland spiller juristen Anna Keilhau i fire av *Varg Veum* filmene. Hun har også vært skuespiller på Sogn og Fjordane Teater i vinter, hvor hun spilte Birgitta i stykket *Hyttekoz*.

Anders Dale (Doktoren) tok eksamen ved Statens Teaterhøgskole i 1994 og debuterte på Rogaland Teater samme år i *Engler i Amerika*. Dale har gjestet Den Nationale Scene i de kritikerroste forestillingene *Amadeus* under Festspillene (2001) og i rollen som Biff i *En handelsreisendes død* (2008). I tillegg har han vært med i flere tv- og filmproduksjoner og ble nominert til Gullruten for sin rolle i NRK-serien *Blodsband*. Ved Rogaland Teater vil vi spesielt nevne rollene i *Prosessen*, *Nicholas Nickleby*, *Drømmeren* og *Onkel Vanja*. Sist sett i rollen som "Ham" i Becketts *Sluttspill*.

Svein Harry Schöttker Hauge (Mattis Snekker) gikk ut av Statens Teaterhøgskole i 1992. Han har vært ansatt ved Teater Ibsen før han i 1994 kom til Rogaland Teater. Her har han spilt en lang rekke roller; bl.a. Josef i énmannsforestillingen *Jesus gutten* min av John Dowie, en forestilling han mottok Bibelpriisen for i 2007. Sist var han å se i tittelrollen i Ibsens *John Gabriel Borkman*.

Ragnhild Arnestad Mønness (Lydia og Lillelydia) ble uteksaminert fra The Liverpool Institute For Performing Arts (LIPA) i 2003. I Liverpool spilte hun Veronica i *Fusion* ved Unity Theatre. I Norge har hun jobbet ved Akershus Teater, Trøndelag Teater, Det Åpne Teater og Drammens Teater. Roller i utvalg ved Rogaland Teater: Kristin i *Frokken Julie*, Dolly i *Anna Karenina*, Fru Gottwald i *Gift*, Ada i *The New Electric Ballroom*, Agnes i *Barnet*, Ung kvinne i *Dessa auga*, Kone i *Mann uten hensikt*, Julia i *Øyelys*, Emma i den engelskspråklige *Contractions* og Fanny Wilton *John Gabriel Borkman*.

Svein Solenes (Olaus) er skuespillerutdannet ved ArtsEd London School of Acting i England. Han er fast ansatt ved Teatret Vårt og har spilt i bl.a. *90-metersbakken*, *Ansiktet på Mars*, *Okse og Esel*, *Erasmus Montanus*, *Lukten av grønt gress*, *Tolvskillingsoperaen* og *Lampedusa*. Våren 2008 hadde han norgespremieren på stykket *Produktet* av Mark Ravenhill, som han selv hadde oversatt. Under Moldejazz samme år sto han bak *Tusen og en natt*. Høsten 2008 spilte han hovedrollen i *Sigurd Slembe*. Våren 2009 spilte han Jamie i den kritikerroste forestillingen *Lang dags ferd mot natt*.

Audun Sandem (Sakføreren og Blåveisen) er utdannet fra Kunsthøyskolen i Oslo (KHiO), tidligere Statens Teaterhøyskole i 2008. Før han kom til Rogaland Teater spilte han blant annet rollen som Jarl Harald i forestillingen *Sigurd Slembe* ved Teatret Vårt i Molde. Ved Rogaland Teater har han medvirket i bl.a. i *Stormen*, *Onkel Vanja* og *John Gabriel Borkman*.

Marco Kanic (Postmesteren) er frilansskuespiller med bakgrunn fra Barne- og ungdomsteatret. Han har medvirket i flere filmer, blant andre kortfilmene *Ferge til Hades*, *Tre gutter*, *Tapereksje* og *GASS* og spillefilmene *Mongoland*, *Villmark*, *Alt for Egil* og *Monstertorsdag*. På Rogaland Teater har han vært med i flere forestillinger, blant annet hadde han hovedrollen i Jon Fosses *Dei døde hundane* og siden i *Barnet*. Høsten 2009 har han medvirket i Samuel Becketts stykke *Slutspill* i rollen som Clov.

Lars Funderud Johannessen (Smeden, Avisgutten og Kasper) er utdannet skuespiller fra Circle in the Square Theater School, New York (2003). Siden har han jobbet ved flere norske teatre; blant disse er Teatret Vårt i Molde, Brageteatret, Riks-teatret og Agder Teater. Funderud Johannessen har også medvirket i flere tv- og filmproduksjoner. På Rogaland Teater har han medvirket bl.a. i *Gift*, *Maktå på Straen*, *Eventyr i Landskap*, *Stormen*, *Contractions* og *Slutspill*.

Morten Abel (Danselæreren) Denne høsten debutterer han som skuespiller i rollen som danselæreren.

Vegar Hoel spiller for tiden rollen som far til Hjalmar i *Hjalmar og Flode* ved Rogaland Teater. Hoel har medvirket i en rekke tidligere oppsetninger ved Rogaland Teater; og er kjent for roller i spillefilmene *Monstertorsdag* og *Mannen som elsket Yngve*. Hoel spiller rollen som danselæreren disse datoer: 20., 21., 26., 27. og 28. november.

SLADDER!

AVYNGVE SUNDVOR

BASERT PÅ KNUT HAMSUNS ROMAN *KONERNE VED VANDPOSTEN*

MUSIKK MORTEN ABEL

Oliver	CATO SKIMTEN STORENGEN	Regissør	YNGVE SUNDVOR
Olivers mor og Maren Salt	SALLY NILSSON	Scenograf	ARNE NØST
Petra	PIA TJELTA	Komponist	MORTEN ABEL
Konsul Johnsen, Scheldrup,		Kostymedesigner	INGRID NYLANDER
Frank, Abel og Constance	PER KJERSTAD	Dramaturg	MORTEN KJERSTAD
Konsulens kone og Fia	KATHRINE FAGERLAND	Maskør	EVA LINDGREN
Doktoren	ANDERS DALE	Lyddesigner	ANDREAS VEIRE
Mattis Snekker	SVEIN HARRY SCHÖTTKER HAUGE	Lysdesigner	HAAKON ESPELAND
Lydia og Lillelydia	RAGNHILD ARNESTAD MØNNNESS	Koreografisk assistanse	INGRI FIKSDAL
Olaus	SVEIN SOLENES	Inspisient	KJØSTEL SANDVIK
Sakføreren og Blåveisen	AUDUN SANDEM	Regiassistent	INGRID VALVIK
Postmesteren	MARCO KANIC	Sufflør	GUDRUN ROSSNES
Smeden, Avisgutten og Kasper	LARS FUNDERUD JOHANNESSEN	Frisør	INGER HERMANSEN
Danselæreren	MORTEN ABEL/VEGAR HOEL	Rekvisitører	TOVE IDLAND/GRETE LARSEN
		Sceneteknisk koordinatører	KRISTINE ØIE/MICHAEL RAVNDAL
		Påkledere	HEIDI GLESAANEN/SUSANNE F. HETTY

Tegninger: Ingrid Nylander Alle kostymer og dekorasjoner er produsert ved Rogaland Teater.

For mer informasjon: www.rogaland-teater.no

Programredaksjon: Wenche Skorge (red), Arne Nøst, Ingrid Milde, Mine Seren, Morten Kjerstad og Kristine Lilledal.

Foto: Tommy Ellingsen Design: Randi Aardal/Bloom

Ansvarlig utgiver: Arne Nøst

Trykk: Bryne Stavanger Offset

URPREMIERE LØRDAG 7. NOVEMBER 2009 HOVEDSCENEN

Program kr 30,-

ROGALAND
TEATER

Lyse ConocoPhillips SpareBank 1
SR-BANK